

CRÍTICA DE CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

De finestres virtuals

La història. Austin, Texas, ara. Un cinèfil tan obsessiu com penjat a les xarxes, es queda amb un pam de nas en no poder passar una nit amb la seva mussa eròtica, però algú el manipula perversament.

La pel·lícula. Que la mirada dels cineastes, i la dels espectadors, està contaminada pel fenomen internet, és tan (ir)real com la mateixa vida. El càntabre Nacho Vigalondo (Cabezón de la Sal, 1977) ordeix un *thriller* multivisió, sector terror psicològic, virtual a matar, i tiro perquè em toca. Amb pretensions d'emular, aquí i ara, Sir Alfred Hitchcock de *La finestra indiscreta* (1954). Ves per on: ara fa seixanta anys! Només que el "frodo" Elijah Wood fa de James Stewart impossible, que la sosa Sasha Grey va de Grace Kelly!, i que una rècula de *frikis* escapats d'un programa *shabby*, pretenen col·lapsar el camp de visió, d'emoció primària, d'un relat artificial, abocat a un seguit d'inversemblances narratives que atempren contra el "més difícil encara". El fotut del cas, és que el Nacho Vigalondo de *Los cronocrímenes* (2007) i *Extraterrestre* (2011), es conforma en omplir la pantalla de mil i una finestres virtuals, convençut, potser, que així dóna resposta informàtica al caos comunicatiu que han orquestrat Julian Assange i Wikileaks. Sí? Així les coses, és hora de sincerar-

se. *Open Windows* és a *La finestra indiscreta* hitchcockniana allò que la Carme Forcadell és a la Joana d'Arc. Suflé audiovisual més aviat indigest, evanescent, pseudo-online, el film perd consistència cinematogràfica segons que avança cap un final no ja previsible, sinó obligat. I és que al Vigalondo li va gran (o estreta) la trampa dramàtica on ens ha volgut entaforar. Tan trampós, finalment, com els "trileiros" que fan l'agost a les rambles. I qui diu escurabutxaques, diu escu-

Open Windows

Director: Nacho Vigalondo. Intèrprets: Elijah Wood, Sasha Grey, Adam Quintero, Iván González. Espanya, 2014. JC Alpicat. 11 juliol.

ravots en campanya electoral.

El tema. Si navegues per internet, guarda't l'adreça.

La imatge. Elijah Wood fent-se el mort damunt el volant del seu atrotinat vehicle, mentre sona el devedé pop.

La frase. "I això, ¿de què va?", pregunta el protagonista. Total: fil per randa allò de què s'interroga el sofert espectador. Per tant, socors!

La recomanació. Fans de les pel·lis del Nacho Vigalondo amb ganes de posar-se a prova quant a tecnologies informàtiques.